

Inwijdingsweg
van een
Priesteres

Toen, nu en voor de tijd die komt

Katrijn Joris - Anu-M-Isis

Copyright © januari 2021, Uitgeverij Hajefa, Zoetermeer, www.hajefa.nl
Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvou-
digd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar ge-
maakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door
fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de uitgever.

Redactie: René Argonijt
Omslag: Patrick Van Buyten en Pieter Van Buyten
Vragen, reacties en info: Katrijn Joris,
centrum@maancirkel.be, www.maancirkel.be

ISBN: 978-94-6331-024-6
NUR: 728

Katrijn Joris
Anu-M-Isis

Inwijdingsweg van een Priesteres

Toen, nu en voor de tijd die komt

Hajefa
uitgeverij

Inhoud

Dankwoord	6
Voorwoord.....	7
EERSTE KWARTIER VAN DE MAAN	
1 Geboren uit de Bron.....	13
2 Vrouwen zorgen voor bedding, mannen voor bescherming	21
3 Afdalen in de duisternis van de ziel	43
4 Water, emoties en gevoelens herinneren aan de Oermoeder.....	61
5 Romantische liefde wordt zielenliefde	69
VOLLEMAAN	
6 Met de voeten op de grond en het hart als motor.....	83
7 De ziel eist haar rechtmatige plaats op	99
8 De heilige plaatsen waar de Godin roept.....	109
9 De priesteres is ontwaakt!	129
10 De ziel van de Aarde geeft haar geheimen prijs	145
11 Goddelijke scheppingskracht in de praktijk	157
LAATSTE KWARTIER VAN DE MAAN	
12 Vervulling en innerlijke rust.....	169
13 Vreugdedans van yin en yang	177
WERKBOEK	
Voorwoord bij het werkboek.....	195
Thema ‘Godinnenkracht’	199
Thema ‘Het Vrouwelijk Bekken als Heilige Graal’.....	229
Thema ‘Magische Heksentoeren voor Hemelse Vrouwen’	241
Thema ‘Inwijding van de Priesteres van de Nieuwe Tijd’	253
Dankbetuiging aan mijn aardse spirituele leraren	259
Epiloog	261
Verklarende woordenlijst.....	263

Voorwoord

De priestersessen van vandaag zijn gewone vrouwen wiens spiritualiteit verweven is in hun dagelijkse leven en een deel is van wie ze zijn. Ze zijn trouw aan hun eigen waardigheid en sacrale vrouwelijkheid. Zij eren de godin en het goddelijke in zichzelf en zijn dienstbaar aan Moeder Aarde, de mens, de Grote Moeder en de Bron, of hoe je de oorsprong ook wil noemen.

Vrouwen hebben, in dit tijdperk van overgang naar een nieuwe wereld en een nieuwe tijd, een bijzondere taak, want als dragers van de liefde hebben zij van nature een sterke verbinding met de Grote Moeder. Na eeuwen van mannelijke dominantie, ook in het geestelijke leven, is het vandaag aan vrouwen én mannen om het liefdesaspect weer te laten opbloeien, zodat de aarde en de hele mensheid kunnen evolueren naar harmonie en evenwicht; naar een wereld waarin het goddelijk mannelijke en goddelijk vrouwelijke kunnen versmelten in magische eenheid met de Vader Moeder God.

Elke vrouw die deze hunkering naar eenheid voelt, hoe miniem ook, mag zich een priesteres noemen. De 'Priesteressen van de Nieuwe Tijd' doen vanuit dit eenheidsbesef hun gewone dagelijkse werk, hebben al dan niet een partner, voeden kinderen op, werken in bedrijven en stralen deze principes van heling en liefde uit, gewoon door te zijn wie ze zijn.

Om dit te bereiken is het goed om met een ontvankelijk en verwonderd hart in het leven te staan en alles wat op je pad komt te omarmen als mogelijkheid voor persoonlijke groei en spirituele ontwikkeling. Een priesteres leert uit het verleden, staat liefdevol en krachtig in het heden en is dienstbaar voor de toekomst. Zo kan je huidige leven, en bij uitbreiding je vorige levens, de inwijdingsweg zijn die je tot 'Priesteres van de Nieuwe Tijd' maakt.

In de eerste drie delen van dit boek toon ik aan hoe mijn huidig leven en enkele van mijn vorige levens mij lieten groeien in bewustzijn, om de vrouw te worden die ik nu ben.

Het laatste deel van het boek is praktischer van aard en gaat in op de vragen: hoe word je nu eigenlijk priesteres? Welke stappen zijn belangrijk? Hoe kan ik als priesteres mijn spiritualiteit beleven en integreren in mijn dagelijks leven? Met behulp van teachings, inzichten, persoonlijke bedenkingen, helingsoefeningen, meditaties en rituelen uit de opleiding 'Priesteres van de Nieuwe Tijd' wil ik antwoord geven op die vragen. Tevens tracht ik vrouwen middelen aan te bieden om hun angsten, pijn en verdriet onder ogen te zien en deze te transformeren en hoop ik te kunnen bijdragen aan hun groei naar liefdevolle, krachtige vrouwen en krachtige, liefdevolle priesteressen.

Belangrijk in het hele priesteressen-proces is het verlangen naar liefde. Liefde voor jezelf, voor anderen en voor de wereld en de bereidheid om dienstbaar te zijn vanuit je innerlijke licht.

De sleutel tot bewustzijns-groei en priesterschap is overgave aan en verlangen naar de Bron, want het is zoals de wijze gids White Bull zegt: 'In het verlangen naar de Bron is de Bron al aanwezig.'

Hever-Boortmeerbeek, maart 2020

'A woman's highest calling
is to lead a man to his soul,
so as to unite him with the source.
Her lowest calling is to seduce,
separating man from his soul
and leave him aimless wandering.
A man's highest calling is to protect a woman,
so she is free to walk the earth unharmed.
Man's lowest calling is to ambush
and force his way into the life of a woman.'

- Cherokee gezegde

'De hoogste roeping van een vrouw
is om een man naar zijn ziel te leiden,
om hem te verenigen met de Bron.
Haar laagste roeping is om te verleiden,
de man van zijn ziel scheiden
en hem doelloos te laten rondzolen.
De hoogste roeping van een man
is om een vrouw te beschermen,
zodat ze vrij is om ongedeerd over de aarde te lopen.
De laagste roeping van de man
is om een hinderlaag te leggen
en binnen te dringen in het leven van een vrouw.'

1

Geboren uit de Bron

*Alleen als je werkelijk de duik in de materie neemt,
een lichaam van vlees en bloed gaat bewonen
en van daaruit alle ervaringen opdoet
die het leven je voorschotelt,
kan de ziel op het diepste niveau ontwaken en groeien.
- Jeshua, via Pamela Kribbe*

Mijn naam is Anu-M-Isis.*

Ik ben opnieuw naar de aarde gekomen om de Grote Moeder te dienen met mijn lichaam, hart en ziel. Ik heb voor deze tijd gekozen omdat de Moeder mij riep en mij de opdracht gaf om mijn bijdrage te leveren aan de uitvoering van het grote plan; om vrouwen, mannen en kinderen weer de weg te tonen, de weg naar het huis van de Bron, naar het hart van de Moeder. Want nu is de tijd daar: de tijd voor de Nieuwe Wereld.

Ik ben niet de enige. Met vele honderdduizenden zijn wij afgedaald, één voor één bereid om onze taak ten uitvoer te brengen. En ook jij, stille lezer, jij bent één van hen...

Vele, vele levens, hier en op verre, vergane planeten, zijn de voorbereiding geweest om te worden wie ik nu ben en te doen wat ik nu doe. Wij, zielenbroeders en zielenzusters, wij zijn zelf degenen waarop wij zo lang hebben gewacht.

* Mijn geboortenaam is Katrijn, mijn zielenam Anu-M-Isis.

Mijn naam is Anu-M-Isis.
Ik ben priesteres en magiër,
in dienst van de Grote Moeder Godin.

Geland in mama's buik

Mijn eerste kennismaking met dit leven

Schemerduister. Zo voelt het hier aan. Schemerduister, zodat ik nog net vage contouren kan opmerken. Rozig, donkerrood, bruin. Geborgen ook. Zo voelt het hier.

Geborgen en beschermd, maar vooral veilig. Thuis.

Verder is het behaaglijk warm.

Later zal ik het 'hier' het best kunnen vergelijken met de tijdloze toestand waarin je kunt wegdromen; het lauwwarme bad waarin het heerlijk is om een arm of een been of een ander deel van je lichaam van een zekere gewichtloosheid te laten proeven. Lichaam? Tijd? Het is allemaal zo onduidelijk en alleen al door erover na te denken, raak ik verstoord en kom ik in een turbulente beweging terecht.

Alhoewel het me helemaal omgeeft en dichtbij is, hoor ik in de verte een zacht geruis, een zuigend pompen. Het deinen van water? Bloed? Later zal ik mij dit geluid herinneren als ik aan de vloedlijn sta en hoor hoe Grote Moeder Zee deint en murmelt en druist. Hoe zij delen van haarzelf, golven genaamd, doet aanrollen op het strand.

Meestal is het hier rustig. Niet altijd. Dan voel ik hoe de sfeer hier verandert. Het stille ruisen wordt verstoord en felrode en mosgroene flitsen dringen als pijlen binnen en verstoren de rust in mijn nest. Dan hoor ik stemmen en voel ik boosheid en angst en verdriet binnenstromen in mijn kamertje en voel ik hoe dit ook bij mij binnendringt en zich nestelt in wat in wording is. Dan wil ik mij afsluiten en trek mij dieper terug in... Ja, waarin? In mijzelf? In dat kloppend lichtje diep in mij? Ik voel hoe de ijle energie rondom en in mij, verhardt. Ik sluit mij af en denk alleen nog maar: 'Dit wil ik niet voelen. Ik wil niet horen, niet beleven, niet... Ik wil hier niet zijn! Ik wil hier weg!'

Wat voorafging: geboorte uit de Bron

Op zo'n moment van onrust keert de ziel terug in de foetus die ik ben. Dan keert mijn bewustzijn terug van waar ik vandaan kom. Gedragen door zachte wolkenarmen en slierten en slingers van licht, verlaat ik dan mijn thuishamertje van vlees en bloed en laat ik mij glijden op stralen en golven van wit, geel en schitterend lichtblauw licht. Recht naar de diep donkerblauwe, duistere ruimte die zich opent en mij liefdevol ontvangt zoals alleen maar een verdwaald, dolend, verloren, zoekend kind opgevangen kan worden door de hemelse Moeder en Vader.

Daar, waarnaar ik dan terugkeer, zijn Vader en Moeder één. Daar vormen zij samen het kloppend hart van de Bron. Daar is één hart dat vervloeit en versmolten is in liefde. En vanuit die extase, die vreugde, dat kosmische orgasme, ontstaat de hele schepping: elke cel, elke ziel, elk wezen, elke planeet en elk universum. En ook ik. Bewustzijn ben ik; puur bewustzijn dat gevormd wordt tot een tijdloze ziel. Deze ziel wil ervaren en groeien, door telkens weer vlees te worden en te leven in de materie, op verschillende planeten en in talrijke bestaansvormen. Maar tegelijkertijd wil die ziel ook weer opgaan in de oneindigheid van de Bron en is zij vertwijfeld op zoek naar de eenheid met de oneindigheid als vormloos, materieloos, hoogtrillend bewustzijn.

Wat een verscheurdheid. Wat een vertwijfeling. Willen zwerven en dan dwalend moeten zoeken naar de Bron, in een veelheid aan materievormen en ervaringen, wetend dat je reis nog altijd niet ten einde is. Mijn ziel spreekt:

TRANCE-REIS

Indaling van mijn ziel

Van de kosmische Moeder naar mijn aardse moeder

‘Het is tijdens dat moment daar in de Bron, dat unieke moment van vertwijfeling en onweerstaanbare drang naar nieuwe horizons, dat ik weet dat mijn tijd opnieuw gekomen is; dat mijn

ziel de lokroep van nieuwe uitdagingen en verrassende avonturen niet langer kan weerstaan. De Grote Moeder, het vrouwelijke, creërende aspect van de Bron, mijn allerliefste Grote Moeder, mijn troost en toeverlaat, mijn ruimte-nest, mijn kosmische baarmoeder en grote thuishaven, mijn reddingsboei in ongere tijden, beantwoordt mijn verscheurd verlangen met het pijnlijke genot van de uitdrijving.

Voor de donkere onmeetbare ruimte, de grote baarmoeder van de Bron, breekt de tijd aan. Zij drijft mij met steeds krachtiger wordende, pompende weën naar buiten. Zij braakt mijn ziel uit. Met een geweldig gedruis, een orkaan overtreffend, drijft ze mij richting nieuw leven in de materie; richting stoffelijk universum, richting planeet, richting aarde, mijn geliefde blauwe Aarde.

Tijdens die kosmische geboorte, die uitdrijving uit de schoot van de Grote Moeder, besef ik hoe mateloos ik Haar liefheb; hoe ik al zovele levens, in allerlei bestaansvormen en gedaanten, Haar geëerd, bemind en geliefd heb. Hier besef ik, met een mengeling van pijn en verdriet, hoe ik mij na elk bestaan telkens weer gekoesterd mocht weten in haar hart en schoot, in die stille duisternis van liefde en geruststelling; zoals een zuigeling knorrend van geluk en welbehagen gevoed en vertroeteld wordt aan de moederborst. Het is diezelfde Grote Moeder die mij nu met immense contracties door het kosmische geboortekanaal wringt; naar het leven, het onbekende tegemoet.

Enigszins vertwijfeld, sidderend van sensatie voor de geneugten en gevaren van het ongekende, voel ik dat ik niet alleen ben. Ik stel vast dat die grote leegte niet leeg is. Andere zielen, bekende en minder bekende, worden, net als ik, dezelfde richting uitgedreven. We worden allemaal begeleid en beschermd door enorme lichtwezens die om ons heen bewegen als herdershonden rond een kudde domme, losgeslagen, blatende schapen. Door een vreemd innerlijk verlangen worden wij allen voortgestuwd. We zijn als een bende kolonisten, vrijwillig verbannen – o contradictie! – uit vrije wil verdreven uit de vertrouwde omgeving, de hemelse tuin van Eden, onbekende oorden tegemoet.

Flitsen van eonen oud omgeven mij. Ik maak deel uit van een grandioos spektakel, van kosmische geboorte. De vreugde in mijn hart zwelt en doet de laatste twijfels wegsmelten, als sneeuw voor de zon. Mijn hele wezen, mijn ziel schreeuwt het uit: 'Aarde, ik kom er aan!'

Opeens voel ik hoe mijn hart aangeraakt wordt. Mijn ziel springt op van herkenning en diepe vreugde. Daar, ver beneden, op de blauwe planeet, bemerk ik de explosie van een vuurbal die vuurpijlen afschiet in mijn richting. Rood, diepblauw, goud en zilver. Een spetterend Cupido-vuurwerk van liefde en passie. De vonken en pijlen treffen mijn hart en ik sta in vuur en vlam voor deze uitbarsting van liefde en kracht, daar ver onder mij. Ik word binnengehaald als een vis aan een haak. Ik spartel niet tegen. omdat er gewoonweg geen enkel gevoel van weerstand aanwezig is. Integendeel. Diep in mijn ziel, in het verborgen verleden van mijn ziel, herken ik deze twee zielen en ik snel met een oorverdovende vaart naar de bron van deze vulkaanuitbarsting van liefde.

Naarmate ik verder raas, verlies ik de zielen uit het oog die samen met mij ontstaan zijn uit het liefdesspel van de Vader Moeder God en geperst zijn uit de schoot van de Grote Moeder. Mijn zicht verengt en ik heb nog enkel oog voor wat er beneden gebeurt. Flarden van verleden en herinnering worden uit mij en rond mij losgerukt en maken plaats voor chaos en onrust. Het wordt ook koeler, vaster en drukkender rond mij, terwijl ik afdaal naar... Naar? Waarheen?

Ik laat alles los en geef mij over aan het Grote Vertrouwen...

Ik land.

Dat gaat geruisloos voor de wereld,
maar met een oorverdovend geraas voor mijn ziel.

Versuft. Verward. Verbaasd.

Schemerduister.

Zo voelt het hier aan...'

2

Vrouwen zorgen voor bedding, mannen voor bescherming

*Bedenk dat als het paradijs op aarde een illusie is,
de schaduwzijde van een paradijs dat ook is
Omarm beide kanten en laat het niet uit het veld slaan.*

- Jaap Hiddinga, uit: *Boeddha en de uil*

Peuter, kleuter, baby olifant

Ik word omringd door vrouwen. Er zijn zoveel vrouwen die me allemaal willen knuffelen, koesteren, kussen, wiegen en bewonderen; sussen en voeden. Er zijn oudere vrouwen, grootmoeders en tantes van allerlei formaten in leeftijd, grootte en afkomst. Daarnaast zijn er mijn moeder en kleine grote zus. Ik voel mij als een baby-olifantje dat omringd en beschermd wordt door haar matriarchale vrouwenclan. Veilig kruip ik weg tussen de warme, zachte huiden, me nestelend vleien tegen zachte borsten, in het geruststellend weten dat er altijd wel ergens melk en voeding te krijgen is.

Ik vind het dan ook heerlijk om te snoezelen op een moederschoot, of die nu van mijn moeder of grootmoeder is, of van een tante die net de poppentijd ontgroeid is of misschien wel van de jonge keukenmeid die de huishouding doet. Alle vrouwenschotten zijn een bron van welbehagen en warmte. Ik voed mij met de warmte van het matriarchale nest.

Mijn liefde voor de Grote Moeder wordt liefde voor mijn moeder en voor de moeders om mij heen; moeders van vlees en bloed, met een kloppend hart en een zachte huid. Zij leren mij dat het

hier veilig is; dat de aarde, de wereld goed is om te bewonen. Zelfs als er pijn is, verraad, verdriet en onmacht in de buitenwereld, ver en nabij, doet de stille verbondenheid de wonden helen. Zo groeit ook mijn liefde voor Moeder Aarde; voor de natuur en het leven om mij heen. Ik word omringd met de geur van gebakken appeltaart, lauwe rijstpap met kaneel en kandijnsuiker, groentesoep met verse bouillon en zelfgemaakte vleesballetjes.

Natuurlijk zijn er ook mannen die mij omringen, maar ik voel ze zo weinig. Ze zijn aanwezig afwezig. Of is dat eerder een perceptie vanuit mijn gekwetste ziel? Vanuit een ver verleden?

Ik zie ze wel, die mannen. Ik hoor ze wel, maar ik merk ze nauwelijks op. Ik weet dat mijn vader van mij houdt en ervoor zorgt dat het me aan niets zal ontbreken. Hij zal dat mijn hele leven blijven doen, zelfs als ik later zelf moeder ben, maar hij is niet zintuiglijk tastbaar. Ik mis zijn armen om mij heen. In zijn donkere ogen lees ik gemis en dat maakt me bang. Hij is duidelijk fysiek aanwezig in huis. Zijn ingehouden vuur is altijd en overal voelbaar. Elk moment kan zijn innerlijke vulkaan uitbarsten en uiting geven aan zijn opgekropte verdriet en zijn angst voor verlies. Dus leer ik, net als mijn moeder, op mijn tenen te lopen en me voortdurend bewust te zijn van waar hij is, hoe hij zich voelt, wat hij denkt en hoe hij zich gedraagt. Altijd ben ik waakzaam voor wat zou kunnen komen. Het onverwachte wordt altijd verwacht.

Door het cholerische karakter van mijn vader ontdek ik de kracht die er in de mannelijke energie schuilgaat. Vanuit een kinderlijke angst leer ik mijn vader, en bij uitbreiding mannen en mannelijke energie, omzichtig te benaderen om zeker geen explosie van geweld uit te lokken. Met de mannelijke vuurenergie, die je zowel bij mannen als vrouwen vindt, dien je behoedzaam om te gaan. Ik ontwikkel een afkeer van macht, en de machtsmisbruik en onderdrukking die daaruit kunnen ontstaan; waarvan we dagelijks horen en zien, in het geweld dat gebruikt wordt tegen vrouwen, tegen kwetsbare groepen, minderheden enzovoort.

Maar vuurenergie, in combinatie met oprechte liefde, verdient ook ons respect, want vuur kan immers beschermen en ons ver-

7

De ziel

eist haar rechtmatige plaats op

*Intuïtie is de taal van je ziel,
emotie de taal van je innerlijke kind.*
- Jeshua, via Pamela Kribbe

Het verleden wordt heden

De jaren verstrijken in geen tijd, tot mijn geliefde gedwongen wordt een oplossing te zoeken voor zijn slapeloosheid en stress en zijn toevlucht zoekt in yoga, Reiki en meditatie. Van dan af gaat alles in een stroomversnelling. We volgen beiden de ene spirituele opleiding na de andere, ontvangen initiaties en inwijdingen, ontdekken en healen onze trauma's en schaduwzijden en vinden wat we al zo lang zochten: vervullende meditaties, innerlijke stilte, wijsheid, verdieping en goddelijke liefde. Stap voor stap ontvouwen zich onze spirituele mogelijkheden. Herinneringen worden tot leven gewekt en de healer, magiër, alchemist en priesteres in mij ontwaken. Maar dit gebeurt niet voor er grondig opruimingswerk heeft plaatsgevonden...

Tijdens mijn opleiding als regressiehealer verken ik de ziel met regressies. Ik onderga zelf talrijke leersessies en thuis oefen ik gedreven op mijn echtgenoot en zielenmaatje, die zich gewillig als proefkonijn overgeeft aan zielenreizen en ontdekkingstochten, om de oorzaken van de stoorzenders in zijn leven te ontrafelen. Zo komen we bij verschillende aardse incarnaties terecht en ontmoeten we elkaar in de meest uiteenlopende relatievormen. Hieronder volgt een greep uit enkele van onze gemeenschappelijke levens die zich tijdens de sessies tonen.

Ik bezwijk in het kraambed terwijl een middeleeuwse heelmee-ster machteloos toekijkt. Door het verdriet in zijn ogen heen ont- moet ik zijn ziel en herken mijn huidige echtgenoot.

Een andere keer zijn we twee adellijke geliefden aan het hof van een of andere wulpse Franse koning en jagen we elkaar met fri- vole tuinspelletjes giechelend na.

Dan weer is mijn man een armetierige, door honger gekwelde matroos op een koopvaardijschip en ik een wellustige deerne die in een duistere, lawaaiige havenkroeg zijn zinnen blust.

In nog een ander leven ben ik de Camargue-zigeunerin met beto- verende ogen en zwierige dansrok en is mijn huidige man één van mijn kinderen.

Een regressiereis leidt me naar de Franssprekende kringen van het New Orleans van de negentiende eeuw.

ZIELENREIS

Naar negentiende eeuws New Orleans

'Ik ben getrouwd met een uitermate nukkige en gesloten lege- rofficier, die vele jaren ouder is dan ik. Ik herken in hem mijn huidige schoonvader. We behoren blijkbaar tot de gegoede klasse want we hebben heel wat personeel, waaronder Marie, onze Afro- Amerikaanse huishoudster. Ik kan mij haar mollige, glimmende, donkere gezicht goed voor de geest halen en ruik haar geur die een mengeling is van onbekende kruiden en goedkope zeep.

Ik reis nog verder terug in datzelfde leven. Ik ben een jong meis- je op het bal van het regionale bestuur en voel en zie de groene naar onder toe uitwaaiierende baljurk die ik draag. Mijn vriendin draagt een rozenrode jurk van gelijkaardige snit.

Een jonge legerofficier spreekt mij aan. Zoals mij op de kostschool geleerd is, gedraag ik mij als voorname juffrouw en wend ik, ver- legenheid veinzend, mijn blik af. Ik kijk omlaag en mijn oog valt op zijn glimmende, gekreukte laarzen en op de verticale streep zijdelings op zijn officiersbroek. Hij neemt mij in met zijn volwas- senheid en zijn charmante galanterie.

Het levende pentagram

Na een dag van intensief mediteren en oefenen met de schepingskrachten sluiten we de eerste dag van het luik ‘Magische Heksentoeren voor Hemelse Vrouwen’ af met het krachtig aanroepingsritueel ‘het levende pentagram’ dat je verbindt met de Godin en met de vier heilige elementen. Hieronder lees je de verkorte versie.

RITUEEL

Magische heksentoeren

Trek met de hand of met een ritueel voorwerp een cirkel waarbinnen je plaatsneemt.

Keer je naar het Oosten.

Glijd met een traag gebaar met de gespreide vingers van je rechterhand door de lucht en zeg:

‘Ik roep het element Lucht aan. Welkom!’

Keer je naar het Zuiden.

Maak met je rechterhand een vuist en zeg:

‘Ik roep het element Vuur aan. Welkom!’

Keer je naar het Westen.

Maak met je beide handen een kommetje en zeg:

‘Ik roep het element Water aan. Welkom!’

Keer je naar het Noorden.

Maak met je rechterhand een horizontaal gebaar en zeg:

‘Ik roep het element Aarde aan. Welkom!’

Raak met je hand de grond aan en zeg: ‘

‘Ik roep Moeder Aarde aan. Welkom!’

Raak met je hand hoog boven je hoofd

symbolisch het element Ether of Spirit aan en zeg:

‘Ik roep de Godin aan. Welkom!’

Ga nu in de godinnenhouding staan: je hoofd rechtop, je benen lichtjes gespreid, je armen schuin omhoog.

Je lichaam vormt nu een vijfpuntige ster, het pentagram.

Je voeten en handen symboliseren de vier elementen of schepingskrachten en je hoofd symboliseert je verbinding met het vijfde element, Spirit, het goddelijke.

...

Neem de tijd om dit te doorvoelen.

Voel hoe je één wordt met de Godin.

Word de Godin!

Wees de Godin!

...

Zeg dan hardop: ‘Ik ben de schoonheid van de groene aarde en van de witte maan midden de sterren. Ik ben het mysterie van de wateren en het verlangen van het hart.

Ik roep de ziel van de Bron om tot mij te komen.

Want ik ben de ziel van de natuur die leven geeft.

Het hele universum is in mij en keert tot mij terug.

Wees in vreugde, want alle daden van liefde en genot zijn mijn rituelen en bestaan uit schoonheid, kracht, mededogen, eerbied, nederigheid, humor en respect.

Wil je het mysterie vinden, kijk dan in jezelf.’

